

Jussi Halla-aho saf m.fl.

Interpellation om Finlands deltagande i EU:s återhämtningspaket

Till riksdagen

Natten till den 21 juni 2020 godkände statsministern EU:s gemensamma och till stor del på solidariskt ansvar baserade återhämtningspaket. Paketet strider mot artiklarna 123, 125 och 310 i EU-fördraget. Regeringen är beredd att fördjupa EU:s karaktär som en inkomstöverförings-, skuld- och skatteunion och att tvinga de finländska skattebetalarna att betala en saftig räkning.

Om återhämtningspaketet godkänns kommer EU att bli helt annorlunda än den organisation som Finland anslöt sig till i början av 1995.

Finland har i praktiken varit nettobetalare under hela sin 25-åriga medlemskapsperiod. Det är inte nog, utan regeringen vill ytterligare öka Finlands finansiering till de övriga medlemsländerna med ca fyra miljarder euro på en gång. Att paketet kopplas till den fleråriga budgetramen ändrar inte på den saken.

Under en helg i juli kämpade Nederländernas premiärminister Mark Rutte mot stödpaketet som ett av länderna i den så kallade frugala fyran. Varför? Holland har inga som helst fordringar på italienska banker. Tyskland och Frankrike arbetade för paketet eftersom deras banker har enorma fordringar på de vacklande italienska bankerna.

Utan ett mutpaket skulle Italien förmodligen redan vara på fallrepet. Tysklands och Frankrikes kreditförluster skulle realiseras. De skulle ha tvingats kapitalisera bankerna i sina länder. Det skulle ha varit en katastrofal politisk förlust i deras hemländer.

Statsminister Marin anslöt sig inte till den så kallade frugala fyran utan kvitterade den faktura på 6,6 miljarder euro som föreslogs för Finland. På så sätt binder regeringen finländarna till omfattande skuldansvar för främmande länders del till nästa och därpå följande generation.

Regeringen hävdar att miljardpaket är av engångsnatur. Finlands upplysta folk tror inte på det, och det med full rätt.

Europeiska centralbankens nuvarande direktör Christine Lagarde uppmanade redan i oktober EU-länderna att överväga att omvandla återhämtningsfonden till en permanent fond. Den tidigare chefen för ECB och sannolikt Italiens kommande premiärminister Mario Draghi uppgav för sina anhängare att inrättandet av en gemensam budget för euroområdet är ett av hans viktigaste mål.

Interpellation IP 1/2021 rd

Av paketet på 750 miljarder euro får Italien cirka 200 miljarder euro. Tror regeringen att Italien kommer att klara av sin skuldbörda på över 2 600 miljarder euro? Det kommer inte att ske. I bästa fall får landet fortsätta sin vårdslösa ekonomiska politik i några år. Sedan tvingas det konstatera att pengarna är slut och kräver ett nytt stödpaket. Om de rikare medlemsländerna inte går med på det, hotar Italien med att störta bankerna och euron. Vad gör vi då? Finland står med ryggen mot väggen. En stor räkning eller undergång åtminstone för euron, kanske också för EU.

Marins regering är beredd att dra in de finländska skattebetalarna i denna onda cirkel utöver att regeringen i fjol och i år upptar ny skuld på drygt 30 miljarder euro.

Stödpaketet ligger inte i Finlands intresse. Vår utrikeshandel med Medelhavsländerna utgör sammanlagt cirka fem procent. Även om vi skulle förlora den helt, skulle vår ekonomi knappast lida av det. Stödpaketet gynnar våra konkurrentländer till förlust för oss.

Det ligger i Finlands intresse att stimulera vår egen ekonomi och finländska företag. Så bör varje medlemsland agera. Detta förutsätter ett EU-fördrag som förbjuder gemensam skuld. När coronakrisen i sinom tid lättar är det av största vikt för oss att företag som är verksamma i Finland är i god form på en snabbt växande global marknad.

Stödpaketet finansieras med skuld. Finlands andel av skulden är omkring 6,5 miljarder euro. Dessutom håller regeringen på att tvinga på de finländska skattebetalarna ett lika stort ansvar för den händelse att någon av medlemsstaterna inte förmår eller vill betala sin skuldandel. Finlands direkta ansvar uppgår således inalles till sammanlagt 13 miljarder euro. Också Finland ansvarar för den gemensamma skulden vid insolvens i ett land. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande konstaterat att det är omöjligt att bedöma ansvarets exakta andel och risk, eftersom det på grund av den långa varaktigheten beror på ett flertal osäkra händelser som ligger framtiden.

Grundlagsutskottet har förutsatt att Finlands åtagande är noggrant avgränsat. När Finlands ansvar för fonden för återhämtning drastiskt ökade, fann man på lösningen att EU skulle beviljas beskattningsrätt. Finlands åtagande minskar skenbart när det sväller ut någon annanstans.

Vid sakkunnighöranden har det uttryckts allvarlig oro över övervakningen av användningen av medel i olika medlemsländer, särskilt i Medelhavsländerna och de östliga medlemsländerna. Där är risken för missbruk stor, det är välbekant. Nu får de snabbt en enorm massa pengar. Kommissionen har inte förmåga att kontrollera hur medlen används. Inrättandet av en massiv övervakningskommission i EU kostar och leder till många slags problem.

Vissa av de länder som är nettomottagare har för avsikt att i allt större utsträckning använda de medel som med hjälp av stödpaketet frigörs från deras egen budget bland annat för skattelättnader, medborgarlön och sänkt pensionsålder. Dessa finansieras i själva verket av Marins regering samtidigt som arbetslöshet, ångest och ren nöd ökar i det egna landet.

Som alternativ föreslår vi att varje medlemsstat själv och på eget ansvar tar lån på marknaden till det belopp som behövs. Nu går det ju för sig. EU-kommissionen samordnar användningen av medlen i den mån det anses motiverat att gemensamt stimulera den europeiska inre marknaden.

Interpellation IP 1/2021 rd

Nu bestämmer EU-kommissionen till och med i detalj hur vi får använda våra egna pengar. Av dem ska minst 37 procent användas för klimatprojekt och 20 procent för digitalisering.

I sin klimativer har Marins regering beslutat att använda minst 50 procent av medlen till klimatåtgärder. I utskotten har det inte framkommit att denna inriktning i någon större utsträckning skulle stimulera näringslivet och samhällsekonomin i Finland.

EU ställde upp ett klimatneutralt mål för 2050. Sveriges mål är 2045. Marins regering vill att Finland ska vara klimatneutralt redan 2035. Detta leder till användning av teknik som föråldras, och det blir dyrt för skattebetalarna. Inte ens klimatet tackar för den här iveren. Att köra ner torven leder exempelvis till ökad användning av importerad flis i energiproduktionen.

Experterna har varnat för att regeringen ger andra, bland annat Sverige, tio års försprång genom sin klimatpolitik. Det är vansinne.

Redan för ett par årtionden sedan har EU helt fallit av den digitala utvecklingen. Amerikanska storföretag som Google, Microsoft, Amazon, Apple och Facebook har erövrat hela världen och Europa. Kina deltar i konkurrensen och använder i likhet med Förenta staterna mer än Europa för att återuppliva sin ekonomi. EU:s satsningar ligger långt efter dessa konkurrenter. Och även om man talar om solidaritet inom EU bör man notera att till exempel Tyskland nog stimulerar sin egen ekonomi självständigt med hundratal miljarder. Också Finland skulle gagnas framför allt av en självständig återhämtning, men nu stimulerar vi andra i stället för vårt eget land.

En del av paketet utgörs av fonden för rättvis omställning. Villkoren i den utesluter bland annat att konkurser för tusentals företagare inom torvbranschen förhindras och att företagare på landsbygden som blir arbetslösa på grund av regeringens torvpolitik räddas.

Vi stöder en sund, öppen internationalisering och europeisk frihandel, men vi accepterar inte den transfererings-, skuld- och skatteunion som Marins regering bygger upp på de villkor som Tyskland och Frankrike har ställt upp.

Med hänvisning till 43 § i Finlands grundlag framställer vi följande interpellation till den minister som saken gäller:

Varför godkänner Finland att EU får bryta mot sina grundfördrag genom att skapa en ny juridisk tolkning av dem,

varför har Finland godkänt ett paket där Finland har rollen som nettobetalare och betalar mer för paketet än man får tillbaka,

varför delar regeringen först ut pengarna med sitt program för hållbar tillväxt och överväger först därefter hur man genom en proposition om egna medel ska kunna samla in pengarna till programmet,

Interpellation IP 1/2021 rd

varför har regeringen inte entydigt tagit ställning till uppkomsten av en ekonomisk federal union inom EU och uttryckt hur långt Finland är berett att gå mot solidariskt ansvar och inkomstöverföringar,

avser regeringen att göra en omfattande utredning om konsekvenserna av EU:s återhämtningspaket för Finland,

varför ignorerar regeringen den kritik som framförts av ekonomiska forskare och experter och litar regeringen inte på de finländska experternas synpunkter,

på vad grundar regeringen sin uppfattning att paketet, som regeringen hävdar, endast är av engångsnatur,

stimulanspengarna fördelas inte direkt på basis av de ekonomiska konsekvenserna av coronapandemin, utan i fördelningsgrunderna betonas medlemsländernas ekonomiska situation redan före coronakrisen; varför påstår regeringen ändå att stimulanspaketet endast är avsett för skador orsakade av coronan,

är det regeringens linje att det är godtagbart att styra EU eller euroområdet mot en ekonomisk federation, där Finland har en roll som borgensman för andra länders skulder och som betalare av inkomstöverföringar, och

redan många politiker har sagt att om EU skulle förvandlas till en ekonomisk federation, borde det ordnas en folkomröstning om Finlands deltagande i den; om regeringen inte anser att det nu är läge för folkomröstning, när skulle det då vara?

Interpellation IP 1/2021 rd

Helsingfors 10.2.2021

Jussi Halla-aho saf
Sari Essayah kd
Harry Harkimo liik
Sanna Antikainen saf
Juho Eerola saf
Ritva Elomaa saf
Petri Huru saf
Olli Immonen saf
Vilhelm Junnila saf
Kaisa Juuso saf
Arja Juvonen saf
Toimi Kankaanniemi saf
Ari Koponen saf
Jari Koskela saf
Jouni Kotiaho saf
Sheikki Laakso saf
Rami Lehto saf
Mikko Lundén saf
Leena Meri saf
Juha Mäenpää saf
Jani Mäkelä saf
Jukka Mäkynen saf
Veijo Niemi saf
Mika Niikko saf
Tom Packalén saf
Mauri Peltokangas saf
Sakari Puisto saf
Riikka Purra saf
Lulu Ranne saf
Mari Rantanen saf
Minna Reijonen saf
Jari Ronkainen saf
Sami Savio saf
Jenna Simula saf
Riikka Slunga-Poutsalo saf
Ville Tavio saf
Sebastian Tynkkynen saf
Veikko Vallin saf
Ville Vähämäki saf
Jussi Wihonen saf
Peter Östman kd
Antero Laukkanen kd
Päivi Räsänen kd
Sari Tanus kd